TKP'nin SESİ RADYOSU

Yayınlardan Derlemeler

1982

5

TKP'nin SESİ RADYOSU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NİN SESİ RADYOSU YAYINLARINDAN DERLEMELER

Yıl : 1982
Sayı : 5

TİP, TKP, TSİP'İN ORTAK AÇIKLAMALARI

Şubat 1982'de Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi arasında, en üst düzeyde bir görüşme yapıldı. Üç parti, ülkedeki gelişmeleri, uluslararası durumu görüştüler. Partileriyle ilgili karşılıklı bilgi değiş tokuşunda bulundular. İşçi sınıfının politik birliğine ve geniş bir cepheye ilişkin sorunları incelediler. Somut hedefler için eylem birliği imkanlarını araştırdılar.

Her üç parti, aralarındaki ilişkilerin bundan böyle düzenli yürütülmesini, Cunta'ya, emperyalizme, tekellere karşı sürdürdükleri siyasi kampanyaların bir program çerçevesinde ve olabildiğince birlikte yürütülmesini, mücadelenin daha yaygınlaştırılıp güçlendirilmesi amacıyla en geniş bir cephenin ilkelerinin, alanlarının ve hedeflerinin belirlenmesini, tüm yurtsever güçlerin bu cepheye kazanılması için olanca çabanın harcanmasını karar altına aldılar.

Partiler bu ortak çalışmalarını eşitlik temeli üzerinde yürüteceklerdir. Üç parti delegasyonları, görüşmelerde tüm sorunları açıkyüreklilikle dile getirdiler.

Taraflar politik birlik sorununda görüş ayrılıklarının varlığını saptadılar. Her parti bu güne kadarki tüm ilkesel

konumlarını savunmakta devam etmektedir. Her üç parti, ideolojik, politik bir dizi konuda ortak sempozyumlar düzenlemeye karar vermişlerdir. Her üç partinin ortak kanısı, aralarındaki görüş ayrılıklarının kardeşçe çalışmalar çerçevesinde, işçi ve emekçi kitlelerin mücadeleleri içinde, eylem birliği sürecinde giderileceği yönündedir.

Her üç parti toplantı sonunda "Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Partisi ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin Ortak Çağrısı" başlıklı belgeyi onayladılar.

TKP MK	TİP	TSİP
Genel Sekreteri	Genel Başkanı	Genel Başkanı
İ. Bilen	Behice Boran	Ahmet Kaçmaz

4 Şubat 1982

TİP, TKP, TSİP'İN ORTAK ÇAĞRILARI

Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Partisi ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi birlikte yaptıkları toplantı sonucu aşağıdaki ortak çağrının kamuoyuna duyurulmasına karar vermişlerdir:

Bugün dünya barışı her zamankinden çok ciddi tehlikelerle karşı karşıyadır. Bunun sorumlusu emperyalizm, başta Amerikan emperyalizmidir. Uluslararası ilişkilerde yumuşama değil, güç politikasından hareket eden Reagan, ABD yönetiminin başına geçtiğinden beri silahlanmayı, özellikle nükleer silahlanmayı dünya tarihinde benzeri görülmemiş ve çılgınlığa varan boyutlarda hızlandırmaktadır. Sınırlı nükleer savaşın olanaklı olduğu yolundaki Amerikan görüşü, nükleer bir dünya savaşını gerçek bir tehlike haline getirmektedir.

Tüm barışsever Avrupa halklarının tepkisiyle karşılaşan, Batı Avrupa'ya yeni nükleer füzeler yerleştirme plan ve kararı, tehlikenin boyutlarını ortaya koymaktadır. Bu nükleer silahlanma yarışına, savaş kışkırtıcılığına ve hazırlığına karşı tüm barışsever, ilerici, demokrat güçlerin kararlı ve örgütlü mücadelesinin gelitirilmesi ertelenmez, i-

vedi görevdir. Günümüzün en yakıcı sorunu nükleer bir savaşı önlemek ve dünya barışını korumaktır.

Emperyalizmin bu saldırgan politikasını boşa çıkarmak olanaklıdır. Sovyetler Birliği'nin, sosyalist topluluğun tutarlı barış politikası tüm dünyada barış güçlerinin büyük desteğidir ve barışı korumanın büyük güvencesidir.

ABD'nin uzun bir süredir Polonya ile ilgili olarak bir fırtına koparmaya çalışması onun kendi saldırgan politikasını gizlemek ve yükselen barış hareketini geriletmek içindir. Alınan tedbirler sonucu Polonya'da durumun giderek normalleşmesi, emperyalizmin desteğinde iktidarı ele geçirmek isteyen sosyalizm düşmanlarının yenilgiye uğratılması ülkemizde ve dünyada tüm halk güçleri tarafından memnunlukla karşılanmıştır. Bu gelişmeler Polonya'yı sosyalist topluluktan koparma planlarını boşa çıkardığı gibi Avrupa'da barışın savunulmasına da hizmet etmiştir. Bu durum karşısında Reagan yönetiminin daha fazla hırçınlaşması, Polonya'daki karşı-devrimci hareketin arkasında ABD'nin bulunduğunun açık bir göstergesidir.

Reagan yönetimi Ortadoğu'da da aynı savaş kışkırtıcılığını yürütüyor. Ortadoğu'daki yayılmacı amaçları çerçevesinde, Çevik Kuvvetler'i için ülkemiz topraklarından yararlanmak, topraklarımızdaki üslerini genişletmek isteyen Pentagon, Batı Avrupa'dan sonra Türkiye'ye de yeni atom füzeleri yerleştirmek için gizli planlar içindedir.

Türkiye'yi olası bir nükleer savaşa doğrudan karıştırmayı amaçlayan, ülkemizin varlığını büyük bir tehlikeye atan bu planları uygulamaya koymak için Reagan yönetimi, Türkiye'de Generaller Cuntası ile anlaşmalar yapmaktadır. ABD, saldırgan amaçları için Türkiye üstündeki baskılarını daha da artırıyor. Öteyandan demokrasi, barışyanlısı güçlere karşı baskıların da giderek daha yoğunlaşması, Amerikan emperyalizminin Türkiye'deki Cunta'ya bu yönde verdiği destekle sıkı sıkıya bağlıdır. Cunta'

nın tüm cinayetlerinden, kanlı baskı ve teröründen Reagan yönetimi de açıkça sorumludur. Arkasında ABD yönetimi olmasaydı Cunta insan haklarının vahşice çiğnenmesini bu boyutlara vardıramazdı.

Washington'un, bölgemizdeki saldırgan emellerine Türkiye'yi alet etme çabalarına, barışı kundaklayan her girişimine, ülkemizi nükleer bir savaşın ateş hattı içine sürükleyecek planlarına karşı güçleri birleştirmek güncel zorunluktur. Ülke içinde ve dışında giderek tecrid olan Cunta, ABD emperyalizmiyle ilişkilerinin daha da sıklaştırmaktadır. Ardarda çıkardığı anti-demokratik yasalarla geleceğin baskı rejimini kurumlaştırmaya çabalarken, demokrasiye dönüş aldatmacasıyla işçi sınıfına, demokrasi güçlerine karşı artan baskıları, emekçi kitlelerin ağırlaşan durumunu örtbas etmek istemektedir.

52 DİSK yöneticisinin sıkıyönetim mahkemesince savaş hali hükümlerine göre ve idam istemiyle yargılanması bu baskıların açık örneğidir. Yalnız ve yalnız sendikal eylemlerin suç konusu yapıldığı bu dava ile işçi sınıfının sendikal hak ve özgürlükleri de yok edilmek isteniyor. 52 sendika liderinin kişiliğinde tüm emekçilerin en doğal hakları, yaşam koşullarını iyileştirme yolunda mücadele verme hakları ortadan kaldırılmak isteniyor. Böyle bir davanın, hangi eğilimde olursa olsun tüm dünya sendikalarının ve yurt ve dünyada özgürlük ve demokrasi yanlısı güçlerin kesin tepkisine karşın böylesine pervasızca açılıp yürütülmesi, ABD emperyalizminin, Cunta'ya açık desteği olmadan düşünülemez.

Bu durumda Polonya Halk Cumhuriyeti'nde karşıdevrimci güçleri destekleyerek Sovyetler Birliği ve sosyalizm düşmanı bir kampanya başlatan Reagan'ın, Polonya'nın içişlerine karışmayı bahane ederek insan haklarının savunucusu, sendikaların dostu pozuna girmesi ikiyüzlülüktür. NATO üyesi Türkiye'de insan haklarının barbarca ayaklar altına alınması, yığınsal işkence uygulanması, on binlerce insanın politik nedenlerle zindanlarda tutulması,

terörizmle hiçbir ilişkisi olmayan parti, sendika ve dernek üyelerinin düşünce ve örgütlenmelerinden dolayı yargılanmaları, Kürt halkına ve demokratlarına yapılan yoğun baskılar, sendika yöneticilerinin idamının istenmesi karşısında sessiz kalan, hatta tersine bu uygulamaları açıkça savunan Reagan yönetiminin, şimdi Polonya için döktüğü timsah gözyaşları kimseyi kandıramaz.

Uluslararası olaylarla ülkemizdeki gelişmelerin birbiri ile bu kadar sıkı ilişkide olduğu bir dönemde yaşıyoruz. Bugün dünyada barışı savunmak, emperyalizme, ABD yönetiminin barış düşmanı tüm girişimlerine karşı çıkmak, ülkemizde Cunta'ya, Cunta'nın halk düşmanı tüm girişimlerine karşı çıkmakla sıkı sıkıya bağlıdır.

Dünya barışı ve ülkemizin geleceği açısından ciddi tehlikeler taşıyan bu kritik dönemde barış, ekmek, iş, toprak, özgürlük, demokrasi ve bağımsızlık için tüm halk güçlerini emperyalizme ve Cunta'ya karşı mücadeleyi yükseltmeye ve birleşmeye çağırıyoruz.

Türkiye İşçi Partisi Merkez Komitesi
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Merkez Komitesi

TARİHSEL ÖNEMDE BİR BELGE

Değerli dinleyiciler, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye İşçi Partisi ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin ortak çağrısını biraz önce hep birlikte dinledik. Her üç partinin üst düzeyde yaptıkları toplantı ve yayınlanan ortak çağrı başlıbaşına tarihsel bir önem taşıyor.

Bugün ülkemizde işçi ve demokrasi hareketi çok ağır saldırılar altındadır. Yığınsal tutuklamalar, işkence olayları, açılan davalar, 52'lerin idam talebiyle yargılanması, demokratik hakların, sendikal özgürlüklerin ortadan kaldırılması bunun somut örneğidir. Cunta, ABD'nin desteğine sarılıyor. Daha da büyük destek sağlamak için ulusal çıkarlarımız üstüne pazarlığa oturuyor. ABD'ye, NATO'ya üsler, Çevik Kuvvetler'e olanaklar sağlamak için anlaşmalara giriyor.

İşte böylesi bir ortamda üç parti ortak bir çağrı ile işçi sınıfının gür sesini duyuruyor. Halkın ve ülkenin çıkarlarının en ardıcıl savunucusunun işçi sınıfı olduğunu bir kez daha vurguluyor. Bu bağlamda üç partinin imzalarını taşıyan çağrıda, ABD'nin ülkemizi nükleer bir savaşın ateş hattı içersine sürükleyebilecek planlarına, Washington'un bölgemizdeki saldırgan amaçlarına Türkiye'yi alet etme emellerine karşı olan güçleri birleştirmenin zorunluğunun altı çiziliyor. Ortak çağrıda belirtildiği gibi,

Cunta yalıtlanmışlığından sıyrılmaya çalışıyor. Cunta yalıtlandıkça, aşındıkça memlekette ilerici güçlerin toparlanması, aktifleşmesi olanakları da artıyor.

Ama Cunta aşındıkça ABD'nin kucağına atılıyor. Bu olgu tehlikeleri daha da artırıyor. Ortak çağrı, artan tehlikeler ve artan olanaklar döneminde yayınlandığı için tarihsel bir önem taşıyor.

Ama yalnız bundan ötürü değil. Geniş bir eylem birliği yaratmada, tek cepheye adım atmada ileri bir adım olduğu için çok önemlidir. Bu işçi sınıfının büyük bir kazanımıdır. Ortak çağrının işçi sınıfı, halkımız arasında coşkuyla karşılanacağına kuşku yoktur. Çağrıda vurgulandığı gibi, partiler aralarındaki görüş ayrılıkları giderilmiş değildir. Her üç parti aralarındaki görüş ayrılıklarının kardeşçe görüşmeler çerçevesinde, işçi ve emekçi kitlelerin mücadelesi içinde, eylem birliği sürecinde giderileceği görüşündedir. Çağrıda yer verildiği gibi, farklı görüşlere karşın üç partiyi yakınlaştıran, birliğe götüren tutumlar giderek daha ağır basmaktadır. Önemli olan da budur. Böylesi bir tutum yığınların güncel istemleri için verdikleri savaşa olduğu gibi, güçlü bir anti-emperyalist, demokratik halk hareketinin oluşmasına da damgasını vuracaktır. İşte üç parti, bu ortak yönlerden hareket ederek işçi sınıfının, emekçi halkımızın, ülkemizin önünde duran sorunların üstüne gideceklerdir.

Türkiye Komünist Partisi, Türkiye İşçi Partisi ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, 52 DİSK yöneticisinin yargılanmasına kesinlikle karşıdırlar. Onlar yalnız ve yalnız sendikal eylemlerin suç konusu yapıldığı bu dava ile işçi sınıfının sendikal hak ve özgürlüklerinin gelecekte de yok edilmek istendiği görüşünü vurgulamakta; dünyanın protesto ettiği bu barbarlığı, ABD'nin açık desteği olmadan Cunta'nın yürütemeyeceğini belirtmektedirler.

Polonya konusunda her üç parti sağlam konumlarını dile getiriyorlar. Onlar ABD emperyalizminin ikiyüzlülü-

ğünü açığa vuruyor; Polonya'da insan haklarının savunucusu pozlarına giren Reagan yönetiminin barış ve demokrasi düşmanı politikasını sergiliyorlar. İtalyan Komünist Partisi yönetiminin revizyonist ve oportünist konumlardan hareket ettiği ve Polonya'daki gelişmeleri Reaganların gözlüğü ile gördüğü bir dönemde, Türkiye'de üç parti, Avrupa'da güçler dengesinin, barış ve güvenliğin sağlanması açısından büyük önemi olan Polonya'daki gelişmelerde böylesi tutarlı ve sağlam bir konumu savunuyorlar ve bu çok önemlidir.

Değerli dinleyiciler, eğer sol güçler, tüm yurtsever, ilerici kuruluşlar ve kişiler üç partinin ortak çağrısını ve bu çağrıda saptanan birliğe yol açan eğilim ve tutumları örnek alırlarsa kuşkusuz ulusal demokratik güçlerin tek cephesini örmek daha da kolaylaşacaktır. Ülkemizde sendikalar, ilerici ve demokratlar gibi her üç parti de ağır terör ve baskı altındadır. Ama 4 Şubat Çağrısı onları daha da güçlendirdi. Eylem birliği yolunda atılan bu adımı daha da ileri götürmek görevi önümüzde duruyor.

Türkiye Komünist Partisi'nin her düzeydeki örgütleri, üç partinin ortak açıklaması çerçevesinde eylem birliğini örme ve güçlendirme savaşında gerekeni yapacaklardır.

5 Şubat 1982 Cuma

TÜRK İŞ YÖNETİMİ NE YAPIYOR ?

Değerli dinleyiciler;

Türk İş İcra Kurulu Polonya konusunda bir bildiri yayınladı. "Solidarnoş'u destekliyoruz" dedi. Solidarnoş'un emperyalizmin Polonya'daki bir truva atı görevi üstlendiğini, karşı devrimci olduğunu Türk İş yönetimi herhalde bizden öğrenmiş olmuyor.

Değerli dinleyiciler, bu bildiri, Türk İş yönetiminin uluslararası konularda yayınladığı, belki de ilk resmi bildiridir. Bu güne kadar dünya arenasında çok önemli gelişmeler oldu, oluyor. Şili'de faşist Pinochet'in kanlı diktatörlüğü sürüyor. San Salvador'da Washington'un desteklediği rejim halkı kasıp kavuruyor. Ortadoğu'da Israil, Filistin halkını toptan yok etme operasyonlarını aralıksız sürdürüyor. Türk İş'in başındaki sarı sendikacılar, bu konularda bu güne kadar hiç bir resmi açıklama yapmadılar. Ama Polonya sözkonusu olunca, Türk İş yönetimi hemen kağıdı kalemi alıyor ele ve döşeniyor bildiriyi.

Reagan yönetiminin, Amerikan sendika yöneticilerinin, Cunta'nın Polonya üstüne döktükleri sahte gözyaşlarına çanak tutuyor. Bunların Polonya'da sosyalizm düşmanı karşı-devrimcileri kurtarma operasyonlarına destek oluyor.

"Polonya'da , diyor Türk İş yönetimi, ordu, demokra-

siyi savunan işçi hareketini sindiriyor. Ülkemizde ise silahlı kuvvetler, işçilerin, aydınların demokrasi özlemlerine sahip çıkıyor..." Evet, yanlış anlamadınız değerli dinleyiciler, bunları işçi haklarını savunmakla görevli Türk İş yönetimi söylüyor. Polonya'daki gelişmeleri, Türk İş yönetimi işte böylesine çarpıtıyor.

Türk İş yönetiminin konuştuğu bu dilden Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkımız anlamıyor. Çünkü bu dil, halkların içişlerine kabaca karışmayı, karşı-devrim ihracını ve ulusal kurtuluş savaşlarını kanla bastırmayı devlet politikası yapan Reaganların, Haiglerin, Lunsların dilidir. Barışı sabote eden, dünyayı ateşe verme planları hazırlayanların konuştuğu dildir. Bu bakımdan Türk İş İcra Kurulu'nun Polonya üstüne yayınladığı bildiriyi, Türkiye işçi sınıfı bir ihanet belgesi olarak niteliyor.

Reaganların, Haiglerin, Türkiye'deki darbeci generallerin Polonya üstüne döktükleri sahte gözyaşları, emperyalizmin sınıfsal çıkarlarından kaynaklanıyor. Bunlar Polonya'nın içişlerine karışmakla bu egemen ülkeye, sosyalist ülkeler topluluğunun ayrılmaz bir parçası olan Polonya'ya karşı izleyegeldikleri suçlarını, pisliklerini, CIA'in kışkırtmalarını, provokasyonlarını örtmek istiyorlar. Türkiye'deki Cunta'cılar da demokrasiyi boğazladıktan, temel hak ve özgürlükleri ortadan kaldırdıktan, işçi sınıfına karşı tüm cephelerde savaşa geçtikten sonra Polonya'da demokrasi yanlısı pozlara giriyorlar. Cinayetlerini örtbas etmeye yelteniyorlar. Gelgelelim Türk İş yönetimine ne oluyor ? İşçilerin çıkarlarını savunmakla görevli bu yönetim Polonya'da, emperyalizmin, NATO'nun kurtarmaya çalıştığı karşı-devrimcileri destekliyor.

Türk İş yönetimi nasıl bir ülkede bunu yapıyor ? Sendikal hakların ve özgürlüklerin zincire vurulduğu Türkiye'de... İşkencelerin, demokrasi güçlerine karşı uygulanan insanlık dışı tutumların sürüp gittiği Türkiye'de... İşçi haklarını en tutarlı bir biçimde savunan DİSK yöneticile-

rinin idam istemiyle yargılandığı Türkiye'de... Bu yüz karası uygulamalar üstüne sesini çıkarmayan Türk İş yönetimi, birden Polonya'da demokrasi havarisi kesiliyor. "Biz Polonya'da Solidarnoş'u destekliyoruz" diye bildiriler basıyor. Doğrusu, bu, Türk İş yönetiminin işçi çıkarlarına, işçi davasına ihanetinden başka bir şey değildir. Oysa değerli dinleyiciler, Türk İş yönetiminin hiç sesini çıkarmadığı 52'leri kurtarmak için tüm dünyada geniş bir kampanya sürüyor.

Türk İş başları, Polonya'da karşı-devrimcileri kurtarma operasyonlarına katılırken, uluslararası sendikal hareket Türkiye'de DİSK sendikalarıyla, sendikacılarla, demokrasi güçleriyle dayanışmasını yükseltiyor. Avrupa ilerici kamuoyu Türkiye'de süregiden baskı ve teröre karşı, 52'leri kurtarmak, sendikal hakları, demokratik özgürlükleri sağlamak için Türkiye işçi sınıfına, demokrasi güçlerine omuz vermişken, Türk İş yönetimi işçi sınıfının çıkarlarını satıyor. Amerikan sendikacılığının kuyruğunda ihanet yolunu izliyor. Türk İş yönetimi bu ihanetinin sorumluğundan kurtulamayacaktır.

3 Şubat 1982 Çarşamba

REAGAN'IN TELEVİZYON ŞOVU

Dünya basını ABD Başkanı Reagan'ın "televizyon şovu"nun iflâsı üzerinde özellikle duruyor. Batılı haber ajansları, üç gündür sürekli olarak Reagan yönetiminin Polonya konusunda düzenlediği sötüm ona propaganda kampanyasının tam bir maskaralığa dönüştüğünü bildiriyorlar.

Bu maskaralığa Cunta adına Başbakan Ulusu'nun katılması, bir konuşma yapması ülkemizde haklı olarak tepkilere yol açtı. Ulusu, Reagan'ın Polonya "şovu"ndaki konuşmasında, Türkiye'nin Polonya halkına karşı büyük bir yakınlık ve dostluk beslediğini öne sürdü.

Kendi halkına karşı sevgi, yakınlık ve dostluk beslemeyen birinin, bir rejimin bir başka halka yakınlık duyduğu yolundaki sözlere kim inanır ? Cunta, Türkiye halkına, ülkemiz işçi sınıfına, emekçilerine, memurlara, köylülere açlık paketleri getirdi. Demokrasiyi katletti. İşkencelerde adam öldürülüyor. Sendikacılar idam istemiyle yargılanıyor. İdamlar peşpeşe diziliyor. NATO ve ABD ile üstüste anlaşmalar yapılıyor. Bu durumda Cunta'nın Başbakanı açıkça kendisini de ülkemizi de dünya kamuoyunun gözleri önünde küçük düşürüyor. İflâs eden Amerikan şovlarında boy göstermekle Cunta, rejiminin iç-

yüzünü bizzat kendisi sergilemiştir.

Cunta'nın çeşitli sözcüleri, yetkilileri, sık sık Türkiye'yi dışarıda "kendi maksatlarına alet ederek kötüleyen vatan hainleri"nden söz ediyorlar. Baskılarının, içyüzlerinin açıklanmasından sık sık şikayet ediyorlar. Hiç yakınmasınlar. İflâs eden bu Amerikan "şovu"na katılan bizzat kendileridir. Bu işi şimdi kendileri yapıyorlar ve aslında her zaman yaptıkları gibi, yine bizzat kendileri, kendi içyüzlerini dünya kamuoyuna gösteriyorlar.

3 Şubat 1982 Çarşamba

TÜRK İŞ YÖNETİMİ NE YAPIYOR ?

Radyomuzun haftalardan beri özenle üzerinde durduğu gibi değerli dinleyiciler, "52'lere özgürlük !" belgisi çerçevesinde uluslararası alanda geniş bir dayanışma yürütülüyor. Dünyanın en büyük sendikal örgütleri, ilerici, demokratik kuruluşlar, komünistler, sosyalistler, sosyal demokratlar, liberaller, politik görüşleri farklı örgütler, partiler, bilim adamları, ünlü yazar ve sinema sanatçıları Türkiye'deki sendikacılarla dayanışmalarını vurguluyorlar.

Federal Almanya'da 5 Şubat'ta meş'ale yürüyüşleri düzenleniyor. Fransa'da 52'leri kurtarmak için imza kampanyaları yürütülüyor. Demokrasiden, insan haklarından, sendikal özgürlüklerden yana her ilerici, her barışsever Türkiye'de işkencelere, terör ve baskılara karşı kesin tutum alıyor. DİSK yöneticilerini kurtarmak için gür sesini "52'lere Özgürlük !" haykırışlarına katıyor. DİSK yöneticilerinin yazgısıyla et ve kemik oluyor.

Değerli dinleyiciler, uluslararası alanda böylesine etkili ve güçlü bir kampanya sürerken işçi ve sendikal hakları savunmakla görevli Türk İş yöneticileri ne yapıyor ? Bunlar sanki başka bir gezegende yaşıyormuş gibi, DİSK davasından habersiz bir tutum takınmışlar; Kemal Türkler'in tabutu önünde, işçi sınıfının çıkarları ve onun birli-

ği için gerekeni yapacaklarına söz verenler, şimdi DİSK yöneticileri sırf sendikal eylemlerinden ötürü idam istemiyle yargılanırken hiç ses çıkarmıyorlar. Çünkü onlar, Amerika'da CIA'nin işçi hareketi içinde bir uzantısı olan AFL - CIO Konfederasyonunun yöneticilerini izliyorlar. Bu konfederasyon, Polonya'da sosyalizm düşmanı karşı-devrimcilere bol keseden para dağıtıyor. İşçi sınıfının çıkarlarını satmakla ün yapan bu sarı, sendikal konfederasyon, Polonya'da karşı-devrimciler bozguna uğratılınca provokasyonlarını, kuyruğuna taktığı diğer ülkelerdeki sarı sendikacılarla sürdürmeye yelteniyor. Türk İş İcra Kurulu işte CIA güdümlü bu ABD konfederasyonunun direktifleriyle Polonya'da karşı-devrimcileri destekliyor. Ülkemizde Cunta'nın kanlı terörüne, sendikal hakları budamasına, işkenceleri yaygınlaştırmasına, demokrasiyi, özgürlükleri zincire vurmasına, 52'leri yargılamasına göz yumanlar, Cunta'yı destekleyenler, Polonya üstüne konuşurken yüzsüzce davranıyorlar. Bunların yaptığı işçi sınıfına ihanet oluyor. Nitekim Türkiye işçi sınıfı, Polonya'da karşı-devricileri desteklemeye kalkışan Türk İş İcra Kurulu'nun bildirisini de böyle niteliyor.

Değerli dinleyiciler, Cunta uluslararası alanda yalıtlanmıştır. Ona destek sağlayan Reagan yönetiminin de hem Polonya olaylarındaki rolü, hem de bugün silahla ayakta tuttuğu San Salvador'da, Ortadoğu'da işlediği cinayetler ortadadır. İşte bu yönetim, Türkiye'deki Cunta'ya destek olmazsa darbeci generaller hiç ayakta kalabilirler mi? Türk İş yöneticileri de gücünü halktan değil Pentagon' dan alan Cunta'ya yaranıyorlar. Cunta'nın desteği olmadan Türk İş yönetimi bir gün bile ayakta duramaz. Çünkü işçi haklarına ve sendikal haklara sırt çeviren, Polonya'da karşı-devrimcileri kurtarma girişimlerine katılan, böylece ihanet yoluna giren bir yönetimi işçi sınıfı başında görmek istemiyor.

Cunta, ABD'nin desteğine sarılıyor. Amerikan gang-

ıter şebekesi AFL - CIO Konfederasyonu'nun direktifleri ile hareket eden Türk İş yönetimi de Cunta'ya. Bunlar kafa kafaya vermişler halkın yazgısı ile oynuyorlar. Ama halktan uzaklaşıyorlar. Ulusal çıkarları, Polonya'da karşıdevrimle savaşan işçi sınıfının yanında yer almayı gerektirdiğini bilen emekçi halkımız ise yazgısını DİSK yöneticileriyle, Cunta'nın hapishanelerindeki ilerici, yurtsever, demokrat güçlerle birleştiriyor. Türk İş başlarının göremediği yada görmek istemediği işte budur. Ama unutulmasın işçi sınıfı yazgısıyla oynanmasına göz yumamaz.

4 Şubat 1982 Perşembe